

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Vir vino crudelis adulteram & viricidam facit, à Deo mirabiliter
punitam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

lam: vt nullis nuncijs, nullis litteris sit opus, eum oculi testes sint, videantque, ob quod intabescant. Plectet eos profecto æquè acerbè, ac iustè Deus.

Qui etiam alia subinde peccata adulterijs plectit; nec tamen adulteria illa finit esse impunita, cum & ipsa peccata pariter sint, & supplicia peccatorum. Tanquam peccata permittit Deus; tanquam supplicia dirigit; quia nouit etiam malis ad bonum finem uti, sicut medicus viperis. Alboinus Longobardorum rex, cuncta penè Hetruria & Arimino ac Cisalpina Gallia, à Bononia Papiam vsque, omnibus, excepto Brixellò, partibus potitus, Veronam se contulit, vbi vxorem reliquerat. Ibi regni sedem constituturus epulas solennes dedit. Vino exhilaratus, inter lætitiã conuiuij, Rosimundam vxorem eã patetã bibere compulit, quam ex patris ipsius Chunimundi quondam à se occisi capite in poculum redegit; & addito intemptiuo ioco, dixit, *vt latè biberet, cum patre suo*. Insedit hæc iniuria altiùs mulieri, sed animum pressit, & tacuit. Neque enim verbis, sed morte vlciscendam iudicauit. Vindictam, postquã satis coxit, ita effectui dedit. Erat Helmechildus quidam Longobardus, forma præstans, bello strenuus, & in armis ferox. Is puellam gynæcei, in obsequijs Rosimundæ versantem deperibat. Quod cum non ignoraret regina, cœpit virgini suadere turpia, atque amatoris iussit obsequi obscœnæ voluntati. At illa rem inhonestam auersata, negauit se pudicitiam in propatulo habere. Apertiùs ergo regina agendum censuit, docuitque, non id se velle, vt ipsa castitatem prostituere, sed vt tantummodo iuuenem irretiret, & clanculum ad se inuitaret, eoque veniente, se subduceret: reliquum negotium sibi esse relinquendum. Virgo hætenus reginæ seruiendum existimans, annuit. Re ita constituta, induit regina famulæ suæ vestes, & tenebris nocturnis consilium adiuuantibus, in designatum confedit locum. Adest, condicta hora, iuuenis, & facit, quod nox, quod mulier, quod militaris licentia, quod perulantis adolescentiæ consuetudo suaserunt. Tam parabat abire, cum regina eum pallio retinens eiuscemodi sermone interpellauit. Neme tuam illam veterè beneuolentè esse arbitreris, ô Helmechilde;

Fff

Regina

XI.

Io. Naucler
vol. 2. Chronogr gener.
20 An. 574.

Regina sum. Vindicta me ad hoc facinus impulit, non libido. Tua fortuna, in tua manu est. Aut regnabis, aut occumbes. Vtrum vis, elige; vel accusari apud regem, vel regem obruturum care debes, ac me, cum regno Longobardorum, habere. Vide, quid praestet, folium, an sepulchrum. Succubuit iuuenis gemitu ariete quassatus: nam hinc spes eum impulit, inde merus egit. Itaque Alboinum quiescentem, licet inuita manu, & ad primum vulnus resistere conantem occidit. Eius funus ubi multis Longobardorum lachrymis elatum fuit, annisa est Rosimunda Helmechildum declarare regem. Noluerunt Longobardi eum diademate ornare, qui per adulterium & plusquam parricidalem caedem sibi viam fecisset ad coronam. Quin & reginae minas atque arma intentarunt. Illa & femina, & sceleris conscientia agitata, metu vindictae, profugit. Neque profugit sola, sed fide publica a Longino habita, quidquid pecuniarum & regiae gazae habuerat Alboinus, imposuit nauibus. Comitatus sunt illam filia Alsuinda & adulter. Athesi in Padum sunt delapsi, & per Adriaticum mare Rauennam peruenierunt. Ibi a Longino perhonorifice, magnoque apparatu sunt accepti. Aliquot menses, eo loco, summa in quiete fuerunt; sed, ne alij quiescerent, multa interim machinabantur, ut Longobardi Italia pellerentur. Conniuere, huc usque, visus est diuinus oculus, & tantum ostendit, sibi Alboini crudelitatem displicuisse. Nunc, ut etiam adulteros plesteret, alijs illecebris vindicem permisit excitari. Siquidem Longinus partim forma mulieris, partim auri cupiditate, partim etiam spe regni accensus Rosimundam omni genere officiorum ambiuit, delimitamque, ut ipse ea potitus Longobardorum regnum adipisci posset, eo induxit, ut se Italiae reginam, fore crederet, si quidem Longinum sibi matrimonio iungeret. Sed obex erat remouendus. Facile fuit & hoc faeminae maiora sibi promittenti persuadere. Itaque consentit in Helmechildum necandum. Captauit callida mulier occasionem, cum Helmechildus de balneo exiret calens & sitibundus; tum enim, quasi noua Circe, poculum veneno infectum ei porrigens aiebat: *hoc bibe, quia virus vehementer alit.* Arripit ille craterem, & a tali manu au-

diùs bibit. Verùm mox fenfit, esse virulentum. Vna igitur manu Rosimundam, per capillos, tenuit, altera gladium vagina direptum stringens, id, quod in scypho reliquum erat, ipsam exhaurire perfidam coëgit. Ita non solùm ipsa, quod intriuerat, ebibit, sed etiam duos maritos, duoque regna, vno haustu, amisit; eodemque veneno, adulteram atque adulterum, Deo sic iustissimè vindicante, interemit. Nemo miretur, si Deus non impedit adulteria, in Mundo, sed subinde hunc vel illum sinit in facinus labi. Alboinus superbè vxori insultauit, & ex fida coniuge, adulteram fecit: adulteram Deus primùm regno, tum etiam vita eiecit; & occiso adultero sociam addidit, ne sine comite eum mitteret ad Rhadamantum. Accuset iniustus Dominum, *Dominus iustus in medio ejus non faciet iniquitatem*: lateant noctu impuri, mane, mane iudicium suum dabit in lucem, & non abscondetur; nesciuit autem iniquus confusionem; nam in tenebris peccans, non credidit turpissima sua facinora in aprium proferenda.

Sophon. 3. 5.

XII.
Fulg. l. 8. c. 12.

Quemadmodum neque Gangulphi Burgundi sub Pipino rege militis vxor, quæ adulterio commaculata, cum probare vellet, innoxiam se esse, demersâ, in frigido fonte, manu, adiuratione petijt, ne eam, sine prodigij specie, si culpam ferret, inde posset leuare. Mira & à Deo res facta fuit, cum à fonte manum tolleret, desiccata extraxit; non aliter, quàm si in medijs eam ignibus tenuisset. Itaque, ob prodigium, à viro separata fuit, jam antè separata à Deo, qui adulterium periu- riorum regi non est passus, voluitque potius naturæ legem, in aqua, mutare, quàm vt, sine prodigio, & velut tacendo, falsum iuranti femine adstipulari videretur. Quare nec aqua impuram madefecit. Nisi manum siccam retraxisset, iurasset impia, se scelus abluisse. Nulla igitur mulier credat, furta sua atque improbitates in lucem non venturas; hanc adulteram elementa prodiderunt. Quod etiam, apud illos, verum est, qui hanc historiam longè aliter veriùsque recensent. Aunt enim, hunc Gangulphum, qui Anno 759. sanctitate claruit, emto, in Burgundia fonte, eundem in Francia, loco, cui nomen Vuarena, elieuisse; nam precibus ad Deum fuis impetrauit, vt inde huc fugeret,

Sigebertus
Erphordiens.
c. 67. & Vin-
centius lib. 23.
c. 159. Sur. 116
Maij.

Fff 2

fugeret,